

נשבעתה לאותם וכל מונאצ'י לא יראה ועבדי כלב
עקב היהת רוחך אחרת עמו ייכלא אחריו והביאתיו
אל הארץ אשר בא שמה יורעי ירושמה והעמוקי
והכגעני יושב בעמק מזרפנו וסעו לבן המדבר

דרר ים סוף

ויבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר ערד מתי לעזה
הרעה הזאת אשר המה מלינים עליה תהלו בני
ישראל אשר המה מלינים עליו שמיעה אמר אלהם
וזי אני נאכ יהוה אב לא כאשר דברתם באזני כן
אעשה לכם במדבר הזה יפל פגירים וככל פקידים
כל מספרכם מבין עשרים שנה ומעלה אשר הליינטם
עליהם אתם הבאו אל הארץ אשר נשאתי אותה ידי
לשכנם אתכם בה כי אם כלב בן פנה ויהושע בן נון
יעפכם אשר אמרתם לבן יהיה זהביה אתם יידעו
את הארץ אשר מאסתה בה ופגיריכם אתם יפלו
במדבר הזה ובניכם יהיו רעים במדבר ארבעים שנה
תשאו את גזיותיכם עד תם פגיריכם במדבר במספר
הימים אשר הרגתם את הארץ ארבעים יום יום לשנה
יום לשנה תשאו את עוגיותיכם ארבעים שנה וידעתם
את תנאותי אני יהוה דברתني אם לא זאת עשו לבן
העדיה הרעה הזאת הנועדים עלי במדבר הזה יתפוי
ושב ימתו והאנושים אשר שעלו משה לדור אב
הארץ וישבו ויכלנו עליו את כל העדה להוציא דבה
על הארץ יימתו האנושים כווצאי דבת הארץ רעה
במגפה לפניהם יהוה ויהושע בן נון וככלב בן פנה ולו
מן האנושים ההם ההלכים לדור את הארץ וידבר
משה את הדברים האלה אל כל בני ישראל ויתאבלו
העם מאד וישכו בבור ויעלו אל ראש ההר לאמר
הננו ועלינו אל המיקום אשר אמר יהוה כי חטאנו
ויאמר משה למי זה אתם עברים את פי יהוה והוא
לא הצלח אל העלו כי אין יהוה בקרבתם ולא תגפו
לפניהם איביכם כי העומליך והכגעני שב לפניכם
ינפלתם בורה כי על כן שבתם מואזרי יהוה ולא
יהיה יהוה עמיכם ויעפלו לעלה אל ראש ההר
וארון ברית יהוה ומשה לא מישו מקרוב המולגה וירד
העומליך והכגעני הישב בהר ההוא ויקום ויכתום עד